

תגובת על חינוך מיני בבית הספר. כתבה מאת תמר טרבלסי-חדד, ידיעות אחרונות

ד"ר חן נרדי

האם מלמידת טכניקות של חבישת קונדום, ומיקומו המדויק של קרום הבתולים ילמדו נערות ונערים שיחסי מין אינם רק יחסים בין אברי המין, אלא גם בין הנפשות של האנשים שמחוברים אליהם?

הקניית ידע עובדתי לילדים צעירים על יחסי מין היא מרכיב חשוב בחינוך המיני, אבל התכנית המתוארת בכתבה מעוררת כמה סימני שאלה. האם בין למידת טכניקות של חבישת קונדום ופיסול אברי מין מירקות, לבין למידת מיקומו המדויק של קרום הבתולים, ילמדו הנערות והנערים הצעירים שיחסי מין אינם רק יחסים בין אברי המין, אלא גם בין הנפשות של האנשים שמחוברים אליהם?

על פי מחקרים, נערים צופים בסרטי פורנו החל מגיל 11. האם תכניתה של המפקחת על הבריאות מתייחסת למסרים המעוותים שנערים קולטים בסרטים אלה? האם בתכנית משולבים גם גברים המסוגלים לספר לנערים כי נשים אינן צעצועים מיניים של גברים, ששליטה ואלימות כלפי נשים אינם חלק מיחסי מין? ש'הביצועים' המוצגים בסרטי הפורנו אינם אמיתיים, שסרטי הפורנו מעודדים את תעשיית הזנות והסחר בנשים?

האם המורות המעורבות בחינוך יסבירו לנערות כי הנאה מינית לא צריכה להיות כרוכה בכאב והשפלה כפי שסרטי הפורנו מראים? האם יסבירו להן שמודל היופי הנשי המוצג בסרטי הפורנו כמו גם זה המוצג בתעשיית היופי אינו המודל שהן חייבות לחקות, שעל מנת להיות נשיות הן אינן צריכות להתענות בדיאטות רעב ובניתוחים להגדלת חזה? אם המורה למתמטיקה או המורה לאנגלית אכן יעשו זאת, הדבר מבורך. אולם האומנם יש מי שמכשיר את המורות והמורים לכך?

ישנה סכנה בתכנית הממוקדת בעיקר בהיגיינה ובאספקת ידע טכני נטול ערכים ומנותק מרגשות על יחסי מין. הסכנה היא בכך שתכנית כזו, לצד הכמות האדירה של גירויים מיניים אליה נחשפים נערות ונערים בחיי היומיום, עלולה לעודד זילות של יחסי מין

ולהיות בומרנג. "עכשיו אחרי שלמדנו במסגרת בית הספר מתי ואיך לחבוש קונדום, ואחרי שצפינו בסרטי פורנו בבית ובמסיבות, בעצם למה לא לקיים יחסי מין בגיל 11?"

האם משרד החינוך היה רגיש לשאלות הללו? האם בתכנית משולבים גם אנשי רוח, מחנכים, ולא רק אנשי מקצועות הרפואה? האם משרד החינוך ביצע ניסוי פיילוט לבחינת השפעותיה של התכנית, לפני שהחיל אותה על כל בתי הספר? האם הפעלת התכנית תלווה במחקר מעקב אחרי תוצאותיה? האם התוצאות יפורסמו בציבור הרחב?